

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3646/2022
13.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Наташа Ђекић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Урош Димовски адвокат из ..., одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 12930/20 од 22.09.2021. године, у седници одржаној већа 13.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 12930/20 од 22.09.2021. године.

Одбија се захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду П 2238/18 од 26.02.2020. године одбачен је предлог за понављање поступка као неблаговремен.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 12930/20 од 22.09.2021. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење Другог основног суда у Београду П 2238/18 од 26.02.2020. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Испитујући побијано решење у смислу одредбе члана 420. у вези члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. На битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 6. ЗПП (да је противно одредбама ЗПП донета пресуда због пропуштања) тужени се

позвао у жалби кроз наводе који се односе на достављање писмена туженом, а које је другостепени суд ценио. Битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 4, 7. и 12. ЗПП не представљају разлог за изјављивање ревизије у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према стању у списима пресудом због пропуштања Другог основног суда у Београду П 2238/18 од 21.06.2019. године (правноснажна 11.09.2019. године) обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 590.950,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.05.2018. године до коначне исплате, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, као и да му накнади трошкове поступка. Тужба, коју је тужилац поднео дана 07.05.2018. године, са поуком о последицама пропуштања достављена је туженом тако што је првостепени суд извршио проверу адресе пребивалишта туженог преко Правосудног информационог система, у смислу одредбе члана 141. ЗПП, па како достављач 19.02.2019. године није затекао туженог на пријављеној адреси, оставио му је обавештење да писмено може да преузме у суду у року од 30 дана од дана покушаног достављања. Копија писмена је истакнута на огласној табли суда 21.02.2019. године, а скинута 01.04.2019. године. На исти начин туженом је достављена и пресуда, пошто је претходно дана 22.07.2019. године остављено обавештење, пресуда је истакнута на огласној табли суда 24.07.2019. године, а са исте скинута 26.08.2018. године. Пресуда због пропуштања првостепеног суда постала је правноснажна дана 11.09.2019. године. Тужени је дана 28.11.2019. године поднео предлог за понављање поступка наводећи да му је незаконитим поступањем онемогућено да расправља пред судом, јер му тужба није уручена, да је чињеницу да је донета првостепена пресуда сазнао дана 22.11.2019. године а да је његов адвокат поднео молбу првостепеном суду дана 27.11.2019. године ради увида у предмет П 2238/18, после чега је поднео предлог за понављање поступка.

Првостепени суд је одбацио предлог туженог за понављање поступка као неблаговремен, оценивши да је поднет по протеку рока прописаног чланом 428. ЗПП. Другостепени суд је побијаним решењем одбио жалбу туженог.

По оцени Врховног суда, правилна је одлука другостепеног суда.

У конкретном случају, тужба и пресуда због пропуштања првостепеног суда П 2238/18 од 21.06.2019. године, достављени су туженим у смислу одредбе члана 141. ЗПП, те како на наведену одлуку није изјављена жалба иста је постала правноснажна дана 11.09.2019. године. Тужени је дана 28.11.2019. године поднео предлог за понављање поступка.

Одредбом члана 428. став 1. тачка 1. ЗПП, прописано је да предлог за понављање поступка подноси се у року од 60 дана и то у случају из члана 426. став 1. и 2. ЗПП од дана када је одлука достављена странци. Одредбом става 2. истог члана прописано је да ако би рок из става 1. овог члана почео да тече пре него што је одлука постала правноснажна, тај рок се рачуна од правноснажности одлуке, ако против ње није био изјављен правни лек, односно од дана достављања правноснажне одлуке суда изречене у последњем степену.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда, правилан је закључак нижестепених судова да је предлог за понављање поступка поднет након истека рока прописаног одредбом члана 428. ЗПП.

На основу наведеног применом члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**